

Skarżący: **J W**

reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu: **adwokat Tomasz Pietruszkiewicz** ..... l. zał. ....

(nr wpisu na listę adwokatów WAW/Adw/4085)

Kancelaria Adwokacka
ul. Krochmalna 32A/4, 00-864 Warszawa

w imieniu którego działa na mocy substytucji: **adwokat Anna Maria Kolasa**

(nr wpisu na listę adwokatów WAW/Adw/4095)

Kancelaria Adwokacka
Al. Solidarności 119/125 lok. 67, 00-897 Warszawa

w sprawie o sygn. akt **Ts 66/18**

Do:

Trybunał Konstytucyjny

Al. J. Ch. Szucha 12a, 00-918 Warszawa

Uzupełnienie braków formalnych skargi konstytucyjnej

Działając na mocy substytucji udzielonej przez adwokata Tomasza Pietruszkiewicza (w aktach), pełnomocnika z urzędu skarżącego **J W** (dalej: „skarżący”), w związku z zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 lipca 2018r. (dalej: „zarządzenie”), doręczonym 30.07.2018r., o wezwaniu do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych skargi konstytucyjnej z dnia 20 kwietnia 2018r., niniejszym:

- 1) przedstawiam poniżej uzasadnienie zarzutów niezgodności przepisów wskazanych w pkt 1) lit. a) do d) zarządzenia (od str. 2 do 8 niniejszego pisma), jak również
- 2) nadsyłam odpis wyroku Sądu Rejonowego w W Wydział II Cywilny z dnia stycznia 2015r., sygn. akt wraz z 4 kopiami,
- 3) nadsyłam odpis nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w W z dnia kwietnia 2003r., sygn. akt wraz z 4 kopiami oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w W z dnia marca 2004r., sygn. akt o utrzymaniu w całości w mocy ww. nakazu zapłaty,

- 4) nadsyłam zawiadomienia o wszczęciu postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W pod sygn. akt oraz pod sygn. akt wraz z 4 kopiami, tj.:
- a) wezwanie Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym z dnia .05.2004r., sygn. akt do zapłaty należności wraz z 4 kopiami,
  - b) odpis zawiadomienia Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym z dnia .05.2004r., sygn. akt o wszczęciu egzekucji z nieruchomości wraz z 4 kopiami,
  - c) zawiadomienie Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym z dnia .12.2004r. o wszczęciu egzekucji, sygn. wraz z 4 kopiami, oraz
- 5) nadsyłam postanowienie o zawieszeniu postępowań egzekucyjnych wydanym w toku sprawy o sygn. akt , tj.: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w W Wydział II Cywilny z dnia października 2011r., sygn. akt o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zawieszenie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy postępowań egzekucyjnych i wraz z 4 kopiami oraz kopię ww. postanowienia z pisemnym uzasadnieniem wraz z 4 kopiami.

Ponadto na prośbę skarżącego nadsyłam pismo skarżącego do Trybunału Konstytucyjnego z 4 odpisami i załącznikiem w postaci pisma procesowego z 26.12.2010r., w którym skarżący starał się podważyć nakaz zapłaty przed Sądem Rejonowym w W w sprawie o sygn. akt

Ad. 1. Uzasadnienie zarzutów niezgodności przepisów wskazanych w pkt 1) lit. a) do d) zarządzenia.

Ad. 1) a).

Uzasadnienie zarzutu niezgodności art. 168 §1 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018r. poz. 155, ze zm., dalej: „kpc”), w zakresie, w jakim dopuszcza odmowę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej z powodu jakiegokolwiek postaci winy, w tym winy polegającej na lekkim niedbalstwie lub niedbalstwie lub uchybienia procesowego bez zbadania okoliczności sprawy, z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji.

Konstytucja gwarantuje w art. 45 ust. 1 prawo do sprawiedliwego procesu, przy czym zgodnie z art. 176 ust. 1 prawo to powinno być realizowane w dwu instancjach. Natomiast przepis art. 2

Konstytucji stanowi, że Rzeczpospolita Polska to demokratyczne państwo prawa, **urzeczywistniające zasady sprawiedliwości społecznej.**

Z tymi zasadami pozostaje w niezgodności przepis art. 168 §1 kpc w zakresie w jakim dopuszcza odmowę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej z powodu jakiegokolwiek postaci winy lub jakiegokolwiek stopnia winy, w tym winy polegającej na lekkim (choćby nieznacznym) uchybieniu. Przepis art. 168 §1 kpc stoi w sprzeczności z ww. konstytucyjnymi zasadami również w zakresie, w jakim pozwala na upatrywanie winy np. - tak jak w przypadku skarżącego - w braku zgromadzenia w terminie środków finansowych na opłacenie apelacji i opłacenie jej po terminie (opóźnienie skarżącego wyniosło 5 dni) albo w przypadku nieznajomości prawa - zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego nieznajomość prawa jest przejawem winy (skarżący zaskarżył postanowienie referendarza w sprawie częściowego zwolnienia z kosztów sądowych po terminie). Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego (które w przypadku skarżącego przyjęły za własne sądy obu instancji) wyrażenie „bez własnej winy” w rozumieniu art. 168 §1 kpc obejmuje tylko takie sytuacje, w której stronie nie można zarzucić żadnego, nawet najdrobniejszego uchybienia i tym samym każde uchybienie strony noszące znamiona winy w jakiegokolwiek jej postaci uniemożliwia przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, przy czym orzecznictwo takie ukształtowało się jeszcze w latach 90. (np. postanowienie SN z dnia 29.10.1999r., I CKN 556/98, na które powołuje się sąd II instancji). Skutek w postaci pozbawienia prawa do przywrócenia terminu na dokonanie czynności procesowej w przypadku każdego stopnia zawinienia i każdego przejawu winy (zarówno tej umyślnej jak i nieumyślnej) - bo w tym kierunku poszło orzecznictwo Sądu Najwyższego - jest nie do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości i konstytucyjnie zagwarantowanym prawem do sądu.

Ad. 1) b).

Uzasadnienie zarzutu niezgodności art. 168 §1 kpc, w zakresie, w jakim dopuszcza automatyczną odmowę przywrócenia terminu do opłacenia pisma procesowego z powodu niezaskarżenia postanowienia odmawiającego zwolnienia z kosztów sądowych bez zbadania faktycznej sytuacji finansowej skarżącego na dzień upływu terminu do wniesienia opłaty od pisma procesowego, z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji, art. 32 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 2 Konstytucji oraz z art. 2 Konstytucji.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji, każdy ma prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Przy czym na mocy art. 176 ust. 1 Konstytucji, postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne, zaś zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady

Kancelaria Adwokacka
Adwokat Anna Maria Kołasa
mob: +48 660 495 010
e-mail: kancelaria@tax-legal.pl

Al. Solidarności 119/125 lok. 67
00-897 Warszawa
NIP: 864-173-23-85 REGON: 260595339
www.tax-legal.pl

sprawiedliwości społecznej. Nadto, w myśl art. 32 ust. 1 Konstytucji, wszyscy są wobec prawa równi, wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, bez względu na to, czy są bogaci czy biedni, czy mają środki na opłacenie środka zaskarżenia, czy tych środków nie mają.

Z tymi zasadami pozostaje niezgodny przepis art. 168 §1 kpc, w zakresie, w jakim dopuszcza automatyczną odmowę przywrócenia terminu do opłacenia środka zaskarżenia z samego powodu niezaskarżenia w terminie postanowienia odmawiającego zwolnienia z kosztów sądowych w dalszym zakresie, bez zbadania faktycznej sytuacji finansowej skarżącego na dzień upływu terminu do wniesienia opłaty, jako przejawu oczywistej winy skarżącego.

Skarżący wniósł apelację w przepisany termin, ale nie był w stanie jej opłacić, dlatego złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia .06.2015r. referendarz sądowy zwolnił powoda od kosztów sądowych w części tj. ponad kwotę zł. Termin na opłacenie apelacji upływał w dniu .07.2015r., a skarżący uiszczył opłatę od apelacji w kwocie zł w dniu .07.2015r., tj. 5 dni po upływie terminu do opłacenia środka zaskarżenia i złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji oraz skargę na orzeczenie referendarza sądowego z dnia .06.2015r. We wniosku o przywrócenie terminu powód opisał swoją trudną sytuację materialną, osobistą i życiową, jak również podkreślił, że do tej pory zawsze był zwalniany z kosztów sądowych i konieczność uiszczenia opłaty była dla niego zaskoczeniem - nie był w stanie zgromadzić tak wysokich środków w krótkim terminie jednego tygodnia. Sąd Rejonowy

w W Wydział II Cywilny w sprawie o sygn. akt postanowieniem z dnia .11.2015r. oddalił wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego z .06.2015r. i odrzucił skargę, zaś postanowieniem z .11.2015r. oddalił wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji na podstawie art. 168 §1 kpc i odrzucił apelację na podstawie art. 370 kpc, wskazując, że braki nie zostały uzupełnione w terminie. W uzasadnieniu tego postanowienia sąd I instancji podkreślił, że na oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji decydujący wpływ miała okoliczność, że skarżący mógł zaskarżyć orzeczenie referendarza sądowego z dnia .06.2015r. i w braku tej czynności dopatrywał się przejawu winy skarżącego, uznając, że nie ma już konieczności badania faktycznej sytuacji materialnej skarżącego na dzień, w którym upływał termin wniesienia apelacji. Tymczasem, jak wynika z dowodów przedstawionych przez skarżącego, nie miał on obiektywnie środków na opłacenie apelacji w terminie, co dodatkowo potwierdzają kolejne orzeczenia referendarzy sądowych, którzy wcześniej i później zawsze zwalniali skarżącego od kosztów sądowych (nawet przy opłacie od zażalenia).

Co jest bowiem kuriozalne, skarżący, będąc w tej samej sytuacji finansowej, postanowieniem referendarza sądowego z .01.2016r. został zwolniony od opłaty sądowej zł od zażalenia na

postanowienie z dnia .11.2015r., a kolejnym postanowieniem referendarza sądowego z .04.2016r. został zwolniony od opłaty sądowej zł od zażalenia na postanowienie z .11.2015r. Sytuacja skarżącego w dniu wydania postanowienia referendarza z .06.2015r. o częściowym zwolnieniu od kosztów od apelacji, była taka sama jak .01.2016r. oraz .04.2016r., kiedy to referendarz sądowy wydał postanowienia o zwolnieniu skarżącego z opłaty od zażeń po zł w całości.

W ten sposób Skarżący został pozbawiony konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia jego życiowej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd drugiej instancji tylko z tej przyczyny, że nie zaskarżył w terminie oczywiście wadliwego postanowienia referendarza sądowego odmawiającego mu zwolnienia z kosztów sądowych ponad kwotę zł od apelacji, chociaż skarżący faktycznie nie dysponował takimi środkami finansowymi w dniu upływu terminu do opłacenia apelacji, co potwierdzają dowody załączone przez skarżącego oraz orzeczenia referendarzy sądowych zwalniające go wcześniej i zwalniające go później (w tej samej sytuacji finansowej) z o wiele mniejszych opłat sądowych od zażeń.

W obecnym brzmieniu przepis art. 168 §1 kpc w zakresie w jakim pozwala na taką sytuację z uwagi na użyte w nim niekonkretne i niejednoznaczne pojęcie „bez swojej winy”, które jest w orzecznictwie sądów wykładane wyjątkowo restrykcyjnie, bez nakazu uwzględnienia zasad sprawiedliwości społecznej i bez wrażliwości na ubóstwo obywateli jest nie do pogodzenia z ww. zasadami konstytucyjnymi, w szczególności prawem ubogich obywateli do sprawiedliwego rozpoznania sprawy, tak jak przysługuje ono majątnym obywatelom państwa.

Ad. 1) c).

Uzasadnienie zarzutu niezgodności art. 168 §1 kpc, w zakresie, w jakim dopuszcza odmowę przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej bez jednoznacznego wskazania sytuacji, w których termin do dokonania czynności procesowej może być przywrócony, z art. 32 ust. 1 Konstytucji oraz z art. 2 Konstytucji.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 Konstytucji wszyscy są wobec prawa równi i **wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne**. Natomiast przepis art. 2 Konstytucji deklaruje Rzeczpospolitą Polską demokratycznym państwem prawa, **urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej**.

Z tymi zasadami pozostaje w niezgodności przepis art. 168 §1 kpc w zakresie, w jakim pozwala sądom na dowolność w przywracaniu terminu do dokonania czynności procesowej. Przepis art. 168 §1 kpc nie precyzuje, w jakich przypadkach termin powinien być przywrócony. W tym zakresie jedyna przesłanka w postaci wykazania braku winy jest zbyt ogólnikowa i prowadzi do nierównego

traktowania obywateli w podobnych sytuacjach w zależności od kaprysu sądów, które podobnym stanom faktycznym mogą przypisywać odmienne skutki procesowe. Nie jest wiadome, na czym brak winy ma polegać, czy chodzi tu o winę umyślną czy również o każdą postać winy, w tym winę nieumyślną - przecież może się zdarzyć, że strona nie dokona czynności procesowej wskutek omyłki (np. błędnego wyliczenia terminu) lub - tak jak miało to miejsce w przypadku skarżącego - w wyniku braku środków finansowych. Skarżący nie był w stanie zgromadzić środków finansowych w terminie tygodniowym na opłacenie apelacji i pomimo, że powoływał się na tę okoliczność, sąd uznał, że nie wykazał braku winy. Skarżący uważa, że skoro przywracany jest termin dla osób, które np. z powodu przeziębienia w ogóle nie wniosły środka zaskarżenia w terminie, to również skarżący z powodu ubóstwa powinien uzyskać przywrócenie terminu, nawet jeżeli opóźnił się w zaskarżeniu postanowienia referendarza sądowego zwalnającego go tylko w części od opłaty od apelacji i opłacił tą apelację po terminie. Powyższe prowadzi do sytuacji, w której brak jest jakichkolwiek sprecyzowanych, jasnych, czytelnych ustawowych reguł przywracania terminu do dokonania czynności procesowej, co skutkuje naruszeniem konstytucyjnego prawa do równego traktowania zagwarantowanego w art. 32 ust. 1 Konstytucji oraz zasady demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 Konstytucji.

Wydaje się, że przepisy art. 168 §1 kpc powinien jednoznacznie wskazywać sytuacje, w których termin do dokonania czynności procesowej powinien być przywrócony, a co najmniej powinien wymieniać wśród takich sytuacji uiszczenie opłaty sądowej od środka zaskarżenia w późniejszym terminie (zwłaszcza, że przepisy kpc nie przewidują możliwości rozłożenia opłaty sądowej na raty, co godzi w prawo do sądu i w prawo do równego traktowania ludzi ubogich).

Jak wskazuje przypadek skarżącego, jest wiele sytuacji i okoliczności, w których termin do wniesienia środka odwoławczego powinien zostać przywrócony ze względów na zasady sprawiedliwości społecznej i demokratycznych reguł państwa prawa, których celem powinno być zapewnienie obywatelom jak najszerszego dostępu do sądu - zwłaszcza tym, którzy są w trudnej sytuacji materialnej. Przepis art. 168 §1 kpc takich warunków nie stwarza, przeciwnie, zawiera reguły nieproporcjonalnie surowe względem tych, którzy złożyli w terminie pismo procesowe, nie mając jeszcze środków na jego opłacenie, które następnie opłacili dużym wysiłkiem finansowym tylko z nieznacznym opóźnieniem. Względem sprawiedliwości społecznej i konstytucyjnego prawa do sądu oraz konstytucyjna gwarancja dwuinstancyjności postępowania przemawiają za tym, aby takie osoby miały możliwość przywrócenia terminu do złożenia środka zaskarżenia. W chwili obecnej brzmienie przepisu art. 168 §1 kpc i utrwalona restrykcyjna wykładnia tego przepisu sięgająca lat. 90 uniemożliwiły skarżącemu uzyskanie sprawiedliwego rozstrzygnięcia przez sąd II instancji, pomimo

że skarżący obiektywnie nie miał środków na opłacenie apelacji w terminie i opłacił ją niezwłocznie, gdy tylko takie środki finansowe zdobył. W takim przypadku jak skarżącego (który spóźnił się z opłatą tylko 5 dni) i nastąpiło usprawiedliwienie tego opóźnienia, mające potwierdzenie w materiale sprawy (skarżący przedstawił dowody na swoją ciężką sytuację materialną i potem - w niezmienionej sytuacji finansowej - znów uzyskiwał zwolnienia z opłat sądowych na kwotę nawet 1 zł) - termin powinien zostać przywrócony.

Ad. 1) d).

Uzasadnienie zarzutu niezgodności art. 130 §1 kpc, w zakresie, w jakim wyznacza tygodniowy termin na opłacenie pisma procesowego, którego niedotrzymanie skutkuje odrzuceniem apelacji w trybie art. 370 kpc, bez względu na wysokość tej opłaty i możliwości finansowe skarżącego, nie zapewniając jednocześnie możliwości rozłożenia płatności na raty, z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji.

Konstytucyjnym prawem skarżącego jest **prawo do sprawiedliwego procesu w dwu instancjach**. Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji **każdy ma prawo do sprawiedliwego** i jawnego **rozpatrzenia sprawy** bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Przy czym przepis art. 176 ust. 1 Konstytucji **gwarantuje dwuinstancyjność postępowania sądowego**. Z kolei przepis art. 2 Konstytucji deklaruje Rzeczpospolitą Polską demokratycznym państwem prawa, **urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej**.

Z tymi zasadami pozostaje w niezgodności przepis art. 130 §1 kpc w zakresie, w jakim pozwala na zwrot pisma procesowego jeżeli nie uiszczono należnej opłaty w terminie tygodniowym i skutek w postaci odrzucenia apelacji w trybie art. 370 kpc.

Przede wszystkim należy wskazać, że w sprzeczności z konstytucyjnie zagwarantowanym prawem do sądu pozostaje przepis, który uzależnia prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy od uprzedniego uiszczenia opłaty sądowej w tej sprawie. Przecież sąd zawsze może ściągnąć należną opłatę od osoby, która wnosi o rozstrzygnięcie jej sprawy, w toku postępowania egzekucyjnego. Skutek w postaci odmowy dokonania czynności zagwarantowanej Konstytucją (art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji) do jakiego dochodzi w wyniku stosowania przez sądy art. 130 §1 kpc i art. 370 kpc w przypadku nieopłacenia środka zaskarżenia lub - tak jak miało miejsce w sytuacji skarżącego - w przypadku jego opłacenia ale po terminie tygodniowym (skarżący spóźnił się w uiszczeniu opłaty od apelacji tylko 5 dni) - godzi w podstawowe konstytucyjnie zagwarantowane prawo obywatela do sądu.

Nawet jeżeli jednak uznać, że prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy można uzależnić od uprzedniego uiszczenia opłaty sądowej w tej sprawie, to wymogi konstytucyjne (art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 w zw. z art. 2 Konstytucji) obligują ustawodawcę do ustanowienia procedury, w której istnieje dłuższy czas niż krótki tygodniowy termin na zebranie środków na opłacenie środka zaskarżenia, jak również procedury, w której możliwym byłoby rozłożenie opłaty od środka zaskarżenia na raty. Tygodniowy termin na opłacenie pisma procesowego w postaci środka zaskarżenia jest zbyt krótki dla osób, które tak jak skarżący mają ograniczone możliwości finansowe. W ten sposób nie są dostatecznie chronione prawa ludzi ubogich, dla których opłacenie pisma stanowi istotny koszt w ich domowym budżecie. Wydaje się, że termin na opłacenie pisma powinien wynosić co najmniej tyle ile wynosi termin do wniesienia tego środka zaskarżenia. Powinna również istnieć możliwość uiszczenia opłaty sądowej w ratach. Ponieważ takich przepisów nie ma, należy uznać, że przepisy art. 168 §1 kpc oraz art. 130 §1 kpc w zw. z art. 370 kpc pozbawiają skarżącego konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do sprawiedliwego rozpoznania jego sprawy w dwu instancjach.

Załączniki:

- 1) odpis wyroku Sądu Rejonowego w W Wydział II
Cywilny z dnia stycznia 2015r., sygn. akt (wraz z 4 kopiami),
- 2) odpis nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w W z dnia kwietnia 2003r., sygn. akt
oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w W z dnia marca 2004r., sygn.
akt o utrzymaniu w całości w mocy ww. nakazu zapłaty (wraz z 4 kopiami),
- 3) wezwanie Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym z dnia
.05.2004r., sygn. akt do zapłaty należności,
- 4) odpis zawiadomienia Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym
z dnia .05.2004r., sygn. akt o wszczęciu egzekucji z nieruchomości,
- 5) zawiadomienie Komornika Sądowego Rewiru przy Sądzie Rejonowym W z
dnia .12.2004r., sygn. akt o wszczęciu egzekucji,
- 6) odpis postanowienia Sądu Rejonowego w W , Wydział II
Cywilny z dnia października 2011r., sygn. akt o udzieleniu zabezpieczenia
poprzez zawieszenie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy postępowań
egzekucyjnych i ,
- 7) postanowienie z pkt 6) z pisemnym uzasadnieniem,
- 8) pismo skarżącego do Trybunału Konstytucyjnego,
- 9) pismo procesowe skarżącego z dnia .12.2010r., w którym starał się on podważyć nakaz
zapłaty przed Sądem Rejonowym w W w sprawie o sygn. akt ,
- 10) odpisy niniejszego pisma (x4) z kopiami wszystkich załączników z pkt 1) do 9) (x4).

Anna Maria Kolasa

adwokat

ANNA KOLASA
ADWOKAT

Kancelaria Adwokacka
Adwokat Anna Maria Kolasa
mob: +48 660 495 010
e-mail: kancelaria@tax-legal.pl

Al. Solidarności 119/125 lok. 67
00-897 Warszawa
NIP: 864-173-23-85 REGON: 260595339
www.tax-legal.pl